

1. צו אימוץ והחלטות בהליכי אימוץ

[תיקון התשע"א (מס' 2)]

- (א) אימוץ יהיה על ידי צו של בית-משפט, שיינתן לפי בקשת מאמץ.
(ב) צו אימוץ וכל החלטה אחרת בהליכי אימוץ יינתנו אם נוכח בית-המשפט שהם לטובת המאומץ.

א1. הגדרות

[תיקון התשע"א (מס' 2)]

בחוק זה -

"ילד", "מאומץ" - מאומץ או מועמד להיות מאומץ, לפי העניין;

"מאמץ" - מאמץ או מועמד להיות מאמץ, לפי העניין;

"דיין" - כל אחד מאלה:

(1) דיין כהגדרתו בחוק הדיינים, התשט"ו-1955;

(2) קאדי מ'להב כהגדרתו בחוק בתי הדין הדתיים הדרוזיים, התשכ"ג-1962;

(3) קאדי כהגדרתו בחוק הקאדים, התשכ"א-1961;

(4) דיין של בית דין של עדה נוצרית כמשמעותו בסימן 54 לדבר המלך במועצה על ארץ ישראל, 1922 עד 1947;

"משפטן" - עורך דין שאינו עורך דין שהסמיך היועץ המשפטי לממשלה לעניין חוק זה, הכשיר להיות שופט בית משפט לענייני משפחה, והיועץ המשפטי לממשלה הסמיך לצורך קבלת הסכמת הורה למסירת ילדו לאימוץ;
"שופט" - שופט בית משפט לענייני משפחה.

ב1. טובת המאומץ

[תיקון התשע"א (מס' 2)]

בעת בחינת טובת המאומץ בהחלטות בהליכי אימוץ יובאו בחשבון זכויות הילד, צרכיו והאינטרסים שלו, לרבות זכותו ליציבות ובכלל זה צמצום העברתו ככל הניתן בין מסגרות או בין משפחות; ככל שהמאומץ מסוגל להבין בדבר, יובאו בחשבון גם רצונו ודעתו לגבי אותו עניין, בלי לגרוע מהוראות סעיף 7.

2. כשירות המאומץ

אין אימוץ אלא באדם שלא מלאו לו 18 שנים.

3. כשירות המאמץ

אין אימוץ אלא על ידי איש ואשתו יחד; ואולם רשאי בית משפט ליתן צו אימוץ למאמץ יחיד -

(1) אם בן זוגו הוא הורה המאומץ או אימץ אותו לפני כן;

(2) אם הורי המאומץ נפטרו והמאמץ הוא מקרובי המאומץ ובלתי נשוי.

4. הבדל גיל

אין מאמץ אלא מי שגדול מן המאומץ לפחות ב-18 שנים; ואולם למאמץ שבן-זוגו הוא הורה המאומץ או אימץ אותו לפני כן, רשאי בית משפט ליתן צו-אימוץ אף כשאין הבדל זה בגילים.

5. דת

אין מאמץ אלא בן דתו של המאומץ.

6. תקופת מבחן

(תיקון התשע"א)

לא יתן בית משפט צו-אימוץ אלא אם היה המאומץ סמוך על שולחן המאמץ לפחות ששה חדשים לפני מתן הצו; תקופה זו תימנה מן היום שבו ניתנה הודעה לעובד סוציאלי שמונה לענין חוק זה כאמור בסעיף 36 (להלן - עובד סוציאלי לפי חוק האימוץ), שהמאמץ קיבל את המאומץ לביתו בכוונה לאמץ.

7. הסכמת המאומץ

(תיקון התשע"א)

מלאו למאומץ תשע שנים, או שטרם מלאו לו תשע שנים אך הוא מסוגל להבין בדבר, לא יתן בית משפט צו-אימוץ אלא אם נוכח שהמאומץ רוצה שאותו מאמץ יאמץ; אולם רשאי בית המשפט, לאחר ששמע את המאמץ ועובד סוציאלי לפי חוק האימוץ, לתת צו אימוץ בלי לגלות את דבר האימוץ למאומץ אם שוכנע שנתקיימו שלוש אלה:

(1) המאומץ אינו יודע כי המאמץ אינו הורה;

(2) כל הסימנים מעידים שהמאומץ רוצה בהמשך הקשר עם המאמץ;

(3) טובת המאומץ דורשת שלא לגלות לו את דבר האימוץ.

8. הסכמת הורה או הכרזה על ילד כבר-אימוץ

[תיקון התשע"א (מס' 2)]

(א) לא יתן בית משפט צו-אימוץ אלא אם נוכח שהורי המאומץ הסכימו שהילד יאומץ או שהוא הוכרז כבר-אימוץ לפי סעיף 13.

(ב) אין צורך שההורים ידעו מי המאמץ.

(ג) (בוטל).

א8. הסכמת הורה ומועד קבלתה

[תיקון התשע"א (מס' 2)]

(א) הסכמת הורה למסירת ילדו לאימוץ תהא הסכמה מדעת שניתנה לאחר שהובא לידיעת ההורה מידע, הכל כאמור בסעיפים 8 ו-9.

(ב) לא תתקבל הסכמת הורה למסירת ילדו לאימוץ אלא לאחר שחלפו שבעה ימים מיום לידת הילד.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב), בית המשפט רשאי לאשר כי הסכמה של הורה תתקבל אף אם לא חלפו שבעה ימים

מיום לידת הילד, אם מצא כי קבלתה רק בחלוף התקופה האמורה עלולה לסכן את חייו או את בריאותו של ההורה או של הילד; אישור בית המשפט לפי סעיף קטן זה יינתן לפני קבלת ההסכמה ויכול שיינתן בלא נוכחות ההורה.

ב8. מתן מידע והסברים לפני קבלת הסכמה למסירת ילד לאימוץ

(א) עובד סוציאלי לפי חוק האימוץ המטפל בעניין קבלת הסכמת הורה למסירת ילדו לאימוץ, יביא לידיעת ההורה ויסביר לו בשפה ברורה המובנת לו את המפורט להלן:

(1) האפשרויות לגדל את הילד בעצמו, או בסיוע שירותי הרווחה בדרכים אחרות הקבועות בד"ן, במקום למסור את הילד לאימוץ, לרבות באמצעות קבלת עזרה כלכלית וטיפולית כקבוע בד"ן וכמקובל בשירותי הרווחה;

(2) משמעות האימוץ, לרבות השפעות רגשיות אפשריות של האימוץ ושל ההסכמה למסירת הילד לאימוץ על הילד ועל ההורה;

(3) השלבים של הליך האימוץ;

(4) המשמעות המשפטית של הליך האימוץ והתוצאות המשפטיות של האימוץ ושל ההסכמה למסירת הילד לאימוץ על הילד ועל ההורה, ובכלל זה עניינים אלה:

(א) משמעות האימוץ לעניין הפסקת החובות והזכויות שבין הילד ובין ההורה ושאר קרוביו, ולעניין הסמכויות הנתונות להם ביחס לילד, לרבות לעניין שלילת הזכות לקבל מידע על הילד, על הליכים משפטיים בעניינו, על זהות המבקש לאמץ ועל זהות מי שיאמץ, והכל אלא אם כן יורה בית המשפט אחרת בצו האימוץ;

(ב) משמעות ההסכמה לאימוץ לעניין העברה של הזכויות, החובות והסמכויות של ההורה כלפי הילד לעובד סוציאלי לפי חוק האימוץ, עד למתן צו האימוץ;

(ג) הנסיבות שבהן ניתן לחזור מההסכמה או לבטלה וסופיות ההסכמה;

(ד) זכות הילד בהגיעו לגיל 18 לבקש לעיין בפנקס האימוצים ולקבל פרטים על ההורה;

(5) האפשרות להתייעץ עם כל גורם בטרם החתימה על כתב ההסכמה ולהיות מלווה באדם נוסף במעמד החתימה על כתב ההסכמה;

(6) החשיבות שיש למסירת פרטים של ההורה השני והאפשרות למסור פרטים כאמור למטרות מסוימות בלבד כאמור בסעיף 8ג;

(7) האפשרות להשאיר בתיק האימוץ מכתב או מזכרת בעבור הילד.

(ב) המידע וההסברים לפי סעיף זה יינתנו לפני מועד קבלת ההסכמה.

8ג. פרטים של ההורה השני

(א) עובד סוציאלי לפי חוק האימוץ יסביר להורה המבקש למסור את ילדו לאימוץ את החשיבות שבמסירת פרטים של ההורה השני לשם קבלת עמדתו לעניין האימוץ ולשם הבטחת טובתו של הילד.

(ב) סירב ההורה למסור פרטים של ההורה השני, יביא העובד הסוציאלי לפי חוק האימוץ לידיעתו כי הוא רשאי למסור פרטים כאמור שימשו בעת הצורך לאיתורו למטרה רפואית, למטרת בירור יחסין או למטרה אחרת שיציין ההורה; נמסרו פרטים כאמור, לא יעשה בהם שימוש אלא למטרות שלשמן נמסרו.

(ג) הודעה על כוונה לאתר את ההורה השני באמצעות פרטים שנמסרו לפי סעיף זה, תינתן להורה, אם ביקש זאת או אם העובד הסוציאלי לפי חוק האימוץ סבר שהדבר דרוש בנסיבות העניין.

(ד) שר הרווחה והשירותים החברתיים יקבע הוראות לעניין שמירה נפרדת וחסייה של הפרטים כאמור בסעיף זה והשימוש בהם.

[תיקון התשע"א (מס' 2)]

(א) הסכמת הורה למסירת ילד לאימוץ תינתן באחת מדרכים אלה:

(1) בפני שופט או דיין, ועובד סוציאלי לפי חוק האימוץ;

(2) בפני משפטן ועובד סוציאלי לפי חוק האימוץ.

(ב) הורה זכאי שאדם מטעמו, לפי בחירתו, יהיה נוכח בעת מתן ההסכמה למסירת ילדו לאימוץ.

(ג) מתן הסכמת הורה למסירת ילדו לאימוץ יתועד בכתב הסכמה בנוסח שיקבעו שר המשפטים ושר הרווחה והשירותים החברתיים (בחוק זה - כתב ההסכמה).

(ד) לפני חתימת ההורה על כתב ההסכמה -

(1) יסביר העובד הסוציאלי לפי חוק האימוץ להורה בשפה ברורה המובנת לו את העניינים המפורטים בסעיף

8ב(א)(1), (2), (6) ו-(7), ויודא כי הוא הבין אותם;

(2) השופט, הדיין או המשפטן, לפי העניין, יסביר להורה בשפה ברורה המובנת לו את העניינים המפורטים

בסעיף 8ב(א)(3), (4) ו-(5), ויודא כי הוא הבין אותם.

(ה) ההורה יחתום על כתב ההסכמה ויצהיר כי חתם מתוך הבנה ורצון חופשי ולאחר שהוסברו לו בשפה ברורה המובנת לו כל פרטי כתב ההסכמה.

(ו) העובד הסוציאלי לפי חוק האימוץ יאשר בחתימתו על כתב ההסכמה כי ההורה חתם על כתב ההסכמה לפניו, לאחר שעשה כמיטב יכולתו להביא לידיעת ההורה את המידע וההסברים כאמור בסעיף קטן (ד)(1).

(ז) השופט, הדיין או המשפטן, לפי העניין, יאשר בחתימתו על כתב ההסכמה כי זיהה את ההורה וכי ההורה חתם על כתב ההסכמה לפניו, לאחר שעשה כמיטב יכולתו להביא לידיעת ההורה את המידע וההסברים כאמור בסעיף קטן (ד)(2).

9א. הסכמת הורה הניתנת מחוץ לישראל

[תיקון התשע"א (מס' 2)]

על אף האמור בסעיף 9, הסכמה למסירת ילד לאימוץ הניתנת מחוץ לישראל תהיה באחת מדרכים אלה:

(1) בחתימה על כתב הסכמה לפני הנציג הדיפלומטי או הקונסולרי של ישראל; לפני החתימה על כתב

ההסכמה יודא מי שבפניו ניתנת ההסכמה כי הוא מזהה את ההורה וכי כתב ההסכמה הוא בשפה המובנת להורה;

(2) לפי דין המקום שבו ניתנת ההסכמה;

(3) לפי דין מקום מגוריו הרגיל של נותן ההסכמה או של הילד בעת מתן ההסכמה.

9ב. הסכמת הורה שהוא קטין

[תיקון התשע"א (מס' 2)]

(א) הסכמת הורה שטרם מלאו לו 18 שנים למסירת ילדו לאימוץ אינה טעונה את הסכמת הוריו או אפוטרופסו.

(ב) על אף הוראות סעיף 9(א), הסכמת הורה שטרם מלאו לו 16 שנים תינתן בפני שופט בנוכחות עובד סוציאלי לפי חוק האימוץ; הליך לפי סעיף קטן זה יכול שיתקיים מחוץ למקום מושבו של בית המשפט.

(ג) שוכנע בית המשפט כי אי-אפשר לקיים את ההליך כאמור בסעיף קטן (ב) בלי לסכן את חייו או את בריאותו של ההורה או של הילד, רשאי הוא לאשר כי הסכמת ההורה תינתן בדרך האמורה בסעיף 9(א)(2); אישור בית המשפט לפי סעיף קטן זה יינתן בתוך 48 שעות לאחר קבלת ההסכמה, לכל המאוחר.

[תיקון התשע"א (מס' 2)]

סבר עובד סוציאלי לפי חוק האימוץ או משפטן כי בניסבות העניין אין לקבל את הסכמת ההורה למסירת ילדו לאימוץ, וההורה מבקש למסור את ילדו לאימוץ, יעביר את בקשת ההורה להכרעת בית המשפט.

10. סייגים להסכמת הורה

[תיקון התשע"א (מס' 2)]

(א) לבקשת הורה, רשאי בית המשפט לבטל את הסכמתו של ההורה למסירת ילדו לאימוץ אם מצא שהתקבלה באמצעים פסולים, או להרשות להורה לחזור בו מהסכמתו למסירת ילדו לאימוץ מטעמים מיוחדים שיירשמו, ובלבד שבמועד הגשת הבקשה טרם חלפו 60 ימים מיום מסירת הילד למי שהסכים לקבלו לביתו בכוונה לאמצו או מיום חתימת ההורה על כתב ההסכמה, לפי המאוחר, וטרם ניתן צו אימוץ; הבקשה תוגש לבית המשפט בטופס בקשה כפי שייקבע בתקנות.

(ב) פנה הורה לעובד סוציאלי לפי חוק האימוץ במהלך התקופה כאמור בסעיף קטן (א), והודיע לו על רצונו להגיש בקשה כאמור באותו סעיף קטן, ימסור לו העובד הסוציאלי, בלא שיהוי, מידע בדבר הליך הגשת הבקשה, ואם ההורה מעוניין בכך - יסייע לו למלא את טופס הבקשה ולהגישה לבית המשפט.

(ג) חלפה התקופה האמורה בסעיף קטן (א) והילד נשאר אצל מי שקיבלו לביתו בכוונה לאמצו או שניתן צו אימוץ, לא יהיה בית המשפט רשאי עוד לבטל את הסכמת ההורה למסירת ילדו לאימוץ או להרשות לו לחזור בו מהסכמתו.

(ד) החלטת בית המשפט לפי סעיף זה תינתן בתוך 40 ימים מיום הגשת הבקשה; ערעור על החלטה יוגש בתוך 15 ימים מיום המצאתה; החלטת בית המשפט בערעור תינתן בתוך 30 ימים מיום הגשתו.

11. הורי הורים

בבוא בית המשפט ליתן צו אימוץ לגבי מאומץ שהוריו נפטרו, יתחשב בדעתם של הורי הוריו של המאומץ.

12. מסירת ילד למטרת אימוץ

[תיקונים: התשע"א, התשע"א (מס' 2)]

(א) לא יימסר ילד למי שהסכים לקבלו לביתו בכוונה לאמצו, אלא באמצעות עובד סוציאלי לפי חוק האימוץ; הוראה זו לא תחול על מסירה למאמץ שהוא בן זוגו של הורה המאומץ.

(ב) עובד סוציאלי לפי חוק האימוץ לא ימסור ילד כאמור בסעיף קטן (א) אלא אם הסכימו הוריו לאימוצו או שבית משפט הכריז שהילד בר-אימוץ.

(ג) (1) ראה עובד סוציאלי לפי חוק האימוץ שהדבר מוצדק כדי למנוע נזק לילד, רשאי הוא, אף בלא הסכמת ההורים או הכרזה על הילד כבר-אימוץ, לקבוע את מקום הימצאו של הילד או למסרו למי שהסכים לקבלו לביתו, לרבות למי שהסכים לקבלו לביתו בכוונה לאמצו; פעולה כאמור טעונה את אישור בית המשפט.

(2) עובד סוציאלי לפי חוק האימוץ יגיש לבית המשפט את הבקשה לאישור פעולה כאמור בפסקה (1) בתוך 14 ימים מיום עשייתה; אישור בית המשפט יכול שיינתן במעמד צד אחד בלבד; החלטת בית המשפט בבקשה תינתן בתוך 14 ימים מיום הגשתה; ערעור על החלטה יוגש בתוך 15 ימים מיום המצאתה; החלטת בית המשפט בערעור תינתן בתוך 30 ימים מיום הגשתו.

13. הכרזת ילד כבר-אימוץ

[תיקונים: התשס"ד (מס' 2), התשע"א (מס' 2)]

(א) באין הסכמת הורה, רשאי בית משפט, לפי בקשת היועץ המשפטי לממשלה או נציגו, להכריז על ילד כבר-אימוץ, אם נוכח כי נתקיים אחד מאלה:

(1) אין אפשרות סבירה לזהות את ההורה, למצאו או לברר דעתו; לענין פסקה זו, חזקה שאין אפשרות סבירה כאמור אם ננקטו הפעולות המפורטות להלן, ובלבד שלא יעשה שימוש בפרטים שמסר הורה לפי סעיף 8ג(ב):

(א) בדיקה במרשם האוכלוסין;

(ב) בדיקת מידע המצוי בידי רשויות הרווחה;

(ג) בדיקת קיומן של פניות אל רשויות הרווחה מצד אדם הטוען כי הוא הורה הילד או קרוב משפחה של הילד;

(2) ההורה הוא אבי הילד אך לא היה נשוי לאמו ולא הכיר בילד כילדו, או אם הכיר בו - הילד אינו גר עמו והוא סירב ללא סיבה סבירה לקבלו לבית מגוריו;

(3) ההורה מת או הוכרז פסול דין או שאפוטרופסותו על הילד נשללה ממנו;

(4) ההורה הפקיר את הילד או נמנע, ללא סיבה סבירה, מלקיים במשך ששה חדשים רצופים קשר אישי אתו;

(5) ההורה נמנע, ללא סיבה סבירה, מלקיים במשך ששה חדשים רצופים את חובותיו כלפי הילד, כולם או עיקרם;

(6) הילד היה מוחזק מחוץ לבית הורוהו במשך ששה חדשים שתחילתם בטרם מלאו לו שש שנים וההורה סירב, ללא הצדקה, לקבלו לביתו;

(7) ההורה אינו מסוגל לדאוג לילדו כראוי בשל התנהגותו או מצבו, ואין סיכוי שהתנהגותו או מצבו ישתנו בעתיד הנראה לעין על אף עזרה כלכלית וטיפולית סבירה כמקובל ברשויות הסעד לשיקומו;

(8) הסירוב לתת את ההסכמה בא ממניע בלתי מוסרי או למטרה בלתי חוקית.

(א1) פעולות כאמור בסעיף קטן (א)1 יינקטו, לכל המאוחר, בתוך חודש ימים מיום שנודע לעובד סוציאלי לפי חוק האימוץ על היות הילד מועמד לאימוץ או מיום שההורה חתם על הסכמה למסור את הילד לאימוץ, והן יבוצעו תוך שמירה מרבית על פרטיות ההורים והילד וכל אדם אחר, ובהתחשב בנסיבות העניין.

(א2) על אף האמור בסעיף קטן (א)1, לא יינקטו פעולות לאיתור הורה, בהתקיים אחד מאלה:

(1) הפעולות עלולות לסכן את חייו או את בריאותו של מי מההורים או של הילד או לגרום למי מהם נזק בלתי הפיך;

(2) הילד נולד בעקבות מעשה של קיום יחסי מין שעובדותיו מהוות עבירת מין או מקיום יחסי מין בין בני משפחה;

(3) ההורה ידע על ההיריון או על קיומו של הילד ונמנע בלא סיבה סבירה מקיום קשר עם האם בנוגע להיריון או מקיום קשר עם הילד

(ב) (1) החלטת בית המשפט בבקשה להכריז על ילד כבר-אימוץ, תינתן בתוך תשעה חודשים מיום הגשת הבקשה להכרזה כאמור; ערעור על החלטה יוגש בתוך 15 ימים מיום המצאתה; החלטת בית המשפט בערעור תינתן בתוך 30 ימים מיום הגשתו.

(2) (נמחקה).

13א. ביטול הכרזה על ילד כבר-אימוץ לפי סעיף 13(א)1

(א) הוכרז ילד כבר-אימוץ לפי סעיף 13(א) וביקש הורה לבטל את ההכרזה לגביו, יורה בית המשפט על ביטול ההכרזה ועל מסירת הילד להורה, אם שוכנע כי ההורה מעוניין לגדל את הילד, אלא אם כן ראה כי מתקיימת לכאורה עילה להגיש בקשת הכרזה או שהיועץ המשפטי לממשלה הודיע על כוונתו להגיש בקשת הכרזה; בית המשפט יעכב את ההחלטה על מסירת הילד לתקופה שלא תעלה על 30 ימים כדי לאפשר להגיש בקשת הכרזה.

(ב) הוגשה בקשת הכרזה, ידון בה בית המשפט במסגרת אותו הליך ויעכב את ההחלטה על מסירת הילד עד למתן החלטה בבקשה.

(ג) בקשה לביטול הכרזה לפי סעיף קטן (א) ניתן להגיש בתוך 60 ימים מיום מסירת הילד למי שהסכים לקבלו לביתו בכוונה לאמצו או מיום ההכרזה על הילד כבר-אימוץ לפי סעיף 13(א), לפי המאוחר, ובלבד שטרם ניתן צו אימוץ; חלפה התקופה האמורה בסעיף קטן זה והילד נשאר אצל מי שקיבלו לביתו בכוונה לאמצו או שניתן צו אימוץ, לא יהיה בית המשפט רשאי עוד לבטל את ההכרזה על הילד כבר-אימוץ.

(ד) החלטת בית המשפט בבקשה לביטול הכרזה לפי סעיף קטן (א) תינתן בתוך 40 ימים מיום הגשת הבקשה, ואולם אם הוגשה בקשת הכרזה תינתן החלטת בית המשפט בתוך תשעה חודשים כאמור בסעיף 13(ב); ערעור על ההחלטה יוגש בתוך 15 ימים מיום המצאתה; החלטת בית המשפט בערעור תינתן בתוך 30 ימים מיום הגשתו.

(ה) בסעיף זה, "בקשת הכרזה" - בקשה להכריז על הילד כבר-אימוץ לפי אחת מהעילות המפורטות בפסקאות (2) עד (7) שבסעיף 13(א).

14. שמיעת האפוטרופוס

היה למאומץ או להורה אפוטרופוס, לא יכריז בית משפט על ילד כבר-אימוץ אלא לאחר שנתן לאפוטרופוס הזדמנות נאותה להשמיע טענותיו ולהביא ראיותיו.

15. עובד סוציאלי לפי חוק האימוץ כאפוטרופוס

(תיקון התשע"א)

(א) הורה שנתן הסכמתו לאימוץ ילדו או שבית משפט הכריז על הילד כבר-אימוץ, ולא נתמנה לילד אפוטרופוס - זכויותיו, חובותיו וסמכויותיו של ההורה כלפי הילד יהיו נתונות, עד להחלטה אחרת של בית המשפט, לעובד סוציאלי לפי חוק האימוץ אשר עובד סוציאלי ראשי כאמור בסעיף 36(ב) קבע לכך, כאילו נתמנה אותו עובד סוציאלי לאפוטרופוס לילד במקום אותו הורה.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) יחולו גם כלפי ילד שעובד סוציאלי לפי חוק האימוץ פעל לגביו כאמור בסעיף 12(ג).

16. תוצאות האימוץ

האימוץ יוצר בין המאמץ לבין המאומץ אותן החובות והזכויות הקיימות בין הורים ובין ילדיהם, ומקנה למאמץ ביחס למאומץ אותן הסמכויות הנתונות להורים ביחס לילדיהם; הוא מפסיק את החובות והזכויות שבין המאומץ לבין הוריו ושאר קרוביו והסמכויות הנתונות להם ביחס אליו; ואולם -

(1) רשאי בית משפט לצמצם בצו האימוץ את התוצאות האמורות;

(2) האימוץ אינו פוגע בדיני איסור והיתר לעניני נישואין וגירושין;

(3) הוראות סעיף זה אינן באות לגרוע מהוראות סעיף 16 לחוק הירושה, התשכ"ה-1965.

17. תחילת תקפו של האימוץ

תוצאות האימוץ חלות מיום מתן צו האימוץ, אם לא קבע בית המשפט בצו האימוץ שתוצאותיו, כולן או מקצתן, יחולו מיום אחר.

18. צו ביניים

(א) הוגשה בקשת אימוץ ונוכח בית המשפט שנתמלאו התנאים האמורים בסעיפים 2 עד 5, 7 עד 11, 13 ו-14, רשאי הוא, בצו ביניים, להעמיד את המאומץ ברשות המאמץ עד להחלטה בבקשת האימוץ, אך לא יותר מלשנתיים; החליט בית המשפט לעשות כן, יקבע בצו הביניים את החובות והזכויות שבין המאמץ לבין המאומץ ואת סמכויות המאמץ ביחס למאומץ לתקופה זו.

(ב) צו לפי סעיף זה ניתן לשינוי ולביטול בידי בית המשפט בכל עת, בתנאים ובתוצאות שיקבע בית המשפט.

19. ביטול צו אימוץ

רשאי בית משפט לבטל צו אימוץ על סמך נסיבות שלא היו ידועות או לא היו קיימות בשעת מתן הצו, אם נוכח שמן הראוי לעשות כן ושטובת המאומץ מחייבת זאת; הוראות סעיף זה אינן באות לגרוע מסמכות בית המשפט לבטל צוויו לפי כל דין אחר.

20. תוצאות הביטול

מן היום שנקבע לכך בצו הביטול מנתק ביטולו של צו אימוץ את החובות והזכויות שבין המאמץ לבין המאומץ ואת סמכויות המאמץ ביחס למאומץ ומחזיר את החובות והזכויות שבין המאומץ לבין הוריו ושאר קרוביו ואת סמכויותיהם ביחס אליו; ואולם רשאי בית המשפט, בצו הביטול, להורות הוראה אחרת, אם דרך כלל ואם לענין זכות, חובה או סמכות פלונית, ולצוות מה ייעשה במאומץ לאחר ביטול האימוץ.

21. סודיות הדיון

(א) דיון לפי חוק זה יהיה בדלתיים סגורות זולת אם ראה בית המשפט לקיימו בפומבי; אולם רשאי בית המשפט להרשות לאדם או לסוגי בני אדם להיות נוכחים בשעת הדיון, כולו או מקצתו.

(ב) מקום שבית המשפט מבקש לשמוע את המאומץ, רשאי הוא שלא להרשות נוכחותו של בעל דין בעת השמיעה.

22. תסקיר עובד סוציאלי לפי חוק האימוץ

(תיקון התשע"א)

לא יתן בית משפט צו לפי חוק זה אלא לאחר שקיבל תסקיר בכתב מאת עובד סוציאלי לפי חוק האימוץ, והוראות סעיפים 3 עד 6 לחוק הסעד (סדרי דין בעניני קטינים, חולי נפש ונעדרים), התשט"ו-1955, יחולו בשינויים המחוייבים לפי הענין.

23. אפוסטרופוס לצורך הדיון

רשאי בית משפט, בכל עת ואף אם לא נתבקש לכך, למנות למאומץ אפוסטרופוס לצורך הדיון לפי חוק זה.

24. שמיעת האפוסטרופוס הכללי ומינוי עורך-דין

[תיקון התשע"א (מס' 2)]

(א) מקום שהורה פסול דין או נעדר, רשאי בית המשפט להזמין את האפוסטרופוס הכללי לדיון לפי חוק זה.
(ב) בדיון ובערעור לפי סעיפים 10, 12 (ג), 13 ו-13א ובערעור עליו, רשאי בית המשפט למנות עורך-דין להורה שאינו מיוצג על ידי עורך-דין בהתאם להוראות חוק הסיוע המשפטי, התשל"ב-1972.

25. סמכות לסטות מסייגים

נוכח בית המשפט שהדבר יהיה לטובת המאומץ, רשאי הוא, בנסיבות מיוחדות ומטעמים שיציין בהחלטתו, לסטות מסייגים

- (1) גיל המאומץ לפי סעיף 2;
- (2) פטירת הורי המאומץ וקרבת המאמץ לפי סעיף 3(2);
- (3) הבדל גיל לפי סעיף 4;
- (4) אורך תקופת המבחן לפי סעיף 6.

26. בית המשפט המוסמך

(תיקון התשנ"ה)

- (א) בית המשפט המוסמך לענין חוק זה הוא בית משפט לעניני משפחה.
- (ב) לבית משפט הדן לפי חוק זה יהיו נתונות גם הסמכויות של בית משפט לנוער לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה), התש"ך-1960.

27. בית דין מוסמך

- (א) על אף האמור בסעיף 26 מוסמך לענין חוק זה גם בית דין דתי, והוא כשנתקיימו שתי אלה:
 - (1) ההורים או המאמצים, לפי הענין, הסכימו בכתב לסמכות שיפוטו של אותו בית דין; על הסכמת ההורים לענין סעיף זה יחולו הוראות סעיף 9 בשינויים המחוייבים לפי הענין;
 - (2) המאומץ הסכים בכתב לסמכות שיפוטו של אותו בית דין, ואם לא היה המאומץ מסוגל להבין בדבר, או היה למטה מגיל 9 - הסכים לכך היועץ המשפטי לממשלה.
- (ב) בית דין דתי הדן לפי סעיף זה, יחולו עליו הוראות סעיפים 1 עד 25, 28 ו-39, וכל מקום בהם שמדובר בו בבית משפט יראו כאילו מדובר בו בבית דין דתי.

28. שיפוט מבחינה בין-לאומית

בית משפט ישראלי מוסמך לענין חוק זה כשהמאמץ הוא תושב ישראל.

28א. אימוץ בין-ארצי

(תיקון התשנ"ו)

אימוץ של ילד ממדינת חוץ (להלן - אימוץ בין-ארצי) ייעשה על פי הוראות חוק זה.

28ב. רשות מרכזית

(תיקונים: התשנ"ו, התשע"א)

שר העבודה והרווחה ימנה עובד סוציאלי ראשי, כאמור בסעיף 36(ב), שיהיה הרשות המרכזית לאימוץ בין-ארצי על פי חוק זה ולענין אמנת האג בדבר ההגנה על ילדים ושיתוף הפעולה לגבי אימוץ בין-ארצי, 1993 (להלן - הרשות המרכזית).

28ג. עמותה מוכרת

(תיקון התשנ"ו)

אימוץ בין-ארצי יבוצע באמצעות עמותה, כמשמעותה בחוק העמותות, התש"ם-1980, שמטרתה הבלעדית היא פעילות בתחום האימוץ הבין-ארצי, ואשר שר העבודה והרווחה ושר המשפטים ((להלן - השרים) הכירו בה לפי חוק זה (להלן - עמותה מוכרת).

(תיקון התשנ"ו)

בפעילותה לפי חוק זה תנהג עמותה מוכרת בתום לב, במסירות ולפי הוראות כל דין, תוך הבטחת טובת הילד וכיבוד זכויותיו היסודיות, לרבות אלה המוכרות במשפט הבינלאומי; העמותה המוכרת תשא בחובת נאמנות גם כלפי מי שפנה אליה בבקשה לאמץ ילד או כלפי מי שכבר אימץ ילד באמצעותה, כל עוד לא יפגע הדבר בחובת הנאמנות כלפי הילד.

28ה. סמכויות הרשות המרכזית

(תיקון התשנ"ו)

(א) הרשות המרכזית רשאית לפעול באימוץ בין-ארצי על פי הוראות חוק זה, כאשר לא ניתן לפעול באימוץ בין-ארצי באמצעות עמותה מוכרת.
 (ב) על אף הוראות כל חוק, רשאית הרשות המרכזית למסור מידע בישראל או מחוץ לישראל, ככל שהדבר נחוץ לאימוץ בין-ארצי.

28ו. ועדה מייעצת

(תיקון התשנ"ו)

(א) שר העבודה והרווחה, בהסכמת שר המשפטים, ימנה ועדה, אשר תייעץ לו בענין האימוץ הבין-ארצי, ובכלל זה הכרה בעמותה, ביטול או התליה של הכרה בעמותה, קביעת הנחיות מקצועיות וכללים לדרכי עבודתה של עמותה מוכרת ופיקוח עליה (להלן - ועדה מייעצת).
 (ב) מספר חברי הוועדה המייעצת לא יעלה על שבעה, ורוב חבריה יהיו מי שאינם עוסקים באימוץ בין-ארצי; הרשות המרכזית תהיה חברה בוועדה המייעצת.

28ז. בקשה לאימוץ בין-ארצי

(תיקונים: התשנ"ו, התשס"ד, התשע"א)

(א) בקשה לאמץ ילד ממדינת חוץ תוגש לעמותה מוכרת בידי תושב ישראל (להלן - המבקש); לענין אימוץ בין-ארצי, "תושב ישראל" - אזרח ישראלי, או מי שניתנו לו אשרת עולה, תעודת עולה או רישיון לישיבת קבע, המתגורר בישראל לפחות שלוש שנים מתוך חמש השנים שקדמו להגשת הבקשה או לפחות שנים עשר חודשים מתוך שמונה עשר החודשים שקדמו להגשת הבקשה.
 (ב) לבקשה יצורף טופס ויתור על סודיות רפואית והסכמה לקבלת מידע מהמרשם הפלילי ומידע המצוי בידי עובד סוציאלי לפי חוק האימוץ, הנוגע לכשירותו של המבקש להיות הורה מאמץ.

28ח. בדיקת כשירות מבקש

(תיקונים: התשנ"ו, התשס"ד, התשע"א)

(א) העמותה המוכרת תבדוק את כל אלה:

- (1) כשירותו והתאמתו של המבקש להיות הורה מאמץ;
- (2) רקעו המשפחתי של המבקש ומצבו הרפואי בעבר ובהווה;
- (3) סביבתו החברתית של המבקש;
- (4) מידע שקיבלה מהמרשם הפלילי;

4א) מידע שקיבלה מעובד סוציאלי לפי חוק האימוץ הנוגע לכשירותו של המבקש להיות הורה מאמץ אם היה מצוי בידיו מידע כזה;

5) הסיבות לבקשה לאמץ ילד באימוץ בין-ארצי;

6) יכולתו של המבקש להתחייב לאמץ ילד באימוץ בין-ארצי;

7) פרטים אודות הילד שברצונו של המבקש לאמץ;

8) עניינים אחרים שיקבע שר העבודה והרווחה, לרבות הערכה נפשית של המבקש ומשפחתו.

ב) העמותה המוכרת תברר אצל הרשות המרכזית אם המבקש נמצא בלתי כשיר לאימוץ בין-ארצי.

28ט. הודעה על אי כשירות

(תיקון התשנ"ו)

מצאה עמותה מוכרת כי מבקש שהגיש בקשה לאימוץ בין-ארצי אינו כשיר לאמץ כאמור, תודיע על כך למבקש ותעביר לרשות המרכזית, במועד המוקדם האפשרי, את חוות דעתה בדבר אי כשירותו של המבקש לאמץ.

28י. מבקש שאינו מתאים לאימוץ בין-ארצי

(תיקון התשנ"ו)

א) עמותה מוכרת לא תטפל בבקשה של מבקש, אם קבעה עמותה מוכרת אחרת או ועדת הערר האמורה בסעיף 36א, כי המבקש אינו כשיר לאמץ ילד באימוץ בין-ארצי, אלא אם כן חלפו שנתיים מיום קביעת העמותה המוכרת או ועדת הערר, לפי המאוחר.

ב) מצאה הרשות המרכזית במסגרת תפקידה לפי חוק זה, כי מבקש אינו כשיר לאמץ ילד באימוץ בין-ארצי, תודיע על כך לעמותה המוכרת.

ג) עמותה מוכרת שקיבלה הודעה כאמור בסעיף קטן ב) תפסיק את טיפולה במבקש ולא תאשר לו לאמץ ילד באימוץ בין-ארצי, עד להחלטת ועדת הערר כאמור בסעיף 36א.

28יא. פניה לרשות מוסמכת במדינת החוץ

(תיקון התשנ"ו)

אישרה עמותה מוכרת, לאחר שערכה בדיקה ובירור כאמור בסעיף 18ח, כי המבקש נמצא כשיר ומתאים לאמץ ילד באימוץ בין-ארצי, רשאית היא לפנות לרשות המוסמכת של מדינת החוץ, שבה היא רשאית לפעול, בבקשה למסור למבקש ילד למטרת אימוץ בין-ארצי; לבקשה תצורף חוות דעת ערוכה בידי עובד סוציאלי ובה העניינים המפורטים בסעיף 28חא); לענין זה, "רשות מוסמכת של מדינת חוץ" - רשות שהוסמכה על ידי מדינת חוץ לעסוק באימוץ בין-ארצי, לרבות הרשות המרכזית שהמדינה ייעדה לטיפול כאמור.

28יב. אישורים הנדרשים מהרשות המוסמכת של מדינת החוץ

(תיקון התשנ"ו)

א) הודיעה הרשות המוסמכת של מדינת החוץ כי נמצא ילד המתאים לאימוץ על ידי המבקש, תוודא העמותה המוכרת כי -
1) הרשות המוסמכת של מדינת החוץ קבעה, לאחר שבדקה אפשרויות השמה של הילד במדינת החוץ, שמסירת הילד לאימוץ בידי המבקש היא לטובתו של הילד;
2) הרשות המוסמכת של מדינת החוץ אישרה כי -
א) ניתנו ההסכמות הדרושות למסירה לאימוץ של הילד בידי הורי הילד או בידי מי שמוסמך להסכים לכך

על פי דיני מדינת החוץ, והן ניתנו בכתב, מרצון חופשי, מדעת וללא תמורה, ועל פי דיני מדינת החוץ; או (ב) אם הורי הילד, או אחד מהם, לא נתנו את הסכמתם לאימוץ, דיני מדינת החוץ מאפשרים את אימוץ הילד אף ללא הסכמתם של הורי הילד או אחד מהם, ונתקיימו ההליכים הדרושים לכך לפי דיני אותה מדינה;

(3) ניתנו כל האישורים הנוספים הנדרשים לפי דיני מדינת החוץ;

(4) הסכמת אימו של הילד לתת אותו לאימוץ בין-ארצי ניתנה לאחר לידתו;

(5) ההסכמות והאישורים האמורים תקפים בעת מתן האישור;

(6) הוסברו להורי הילד תוצאות האימוץ, ובפרט מידת הניתוק של הקשר המשפטי בין הילד לבין הוריו ומשפחתו;

(7) במקום שבו נדרשת הסכמתו של הילד - הרשות המוסמכת של מדינת החוץ אישרה כי הילד נתן את הסכמתו לאימוץ מרצונו החופשי, מדעת, ללא תמורה ולאחר שהוסברו לו תוצאות האימוץ, והכל בהתחשב בגילו וברמת הבנתו.

(ב) לאישורה של הרשות המוסמכת של מדינת החוץ יצורפו כל המסמכים המצוינים בסעיף קטן (א), והכל בהתאם לדיני אותה מדינה.

28ג. פניה לקבלת חוות-דעת

(תיקון התשנ"ו)

העמותה המוכרת תבקש מהרשות המוסמכת של מדינת החוץ חוות דעת על הילד, זהותו ומידת התאמתו לאימוץ, על משפחתו, רקעו, סביבתו החברתית, דתו, מצבו הרפואי בעבר ובהווה, וכל פרט מהותי אחר.

28ד. הסכמת העמותה המוכרת לאימוץ

(תיקון התשנ"ו)

קיבלה העמותה המוכרת את המסמכים ואת חוות הדעת הנדרשים על פי סעיפים 28ב ו-28ג, תקבע על-פי חוות דעת של עובד סוציאלי אם אימוצו של הילד על ידי המבקש הוא לטובת הילד.

28טו. בקשה לאישור כניסת ילד לישראל

(תיקון התשנ"ו)

(א) הסכים המבקש לקבל את הילד למטרת אימוץ בין-ארצי, תגיש העמותה המוכרת לשר הפנים בקשה לאשר את כניסת הילד לישראל לשיבת קבע.

(ב) בקשה כאמור תוגש בכתב בצירוף מסמכים בדרך שיוורה שר הפנים.

28ז. מסירת הילד למבקש

(תיקון התשנ"ו)

(א) אישר שר הפנים את כניסת הילד לישראל לשיבת קבע, בתנאים שקבע, תאשר העמותה המוכרת לרשות המוסמכת של מדינת החוץ כי היא מסכימה למסירת הילד למבקש.

(ב) הילד יימסר למבקש במדינת החוץ; במקרים חריגים שבהם נבצר מהמבקש לקבל את הילד במדינת החוץ ובאישור הרשות המרכזית יימסר הילד למבקש בישראל.

(תיקון התשנ"ו)

קיבל מבקש ילד למטרת אימוץ בין-ארצי, לא תאשר עמותה מוכרת מסירת ילד נוסף למבקש, למעט בן-משפחה של אותו ילד, אם טרם חלפו שמונה עשר חודשים מיום שהמבקש קיבל את הילד לביתו.

28.ח. מעקב אחר קליטת ילד חוץ

(תיקון התשנ"ו)

עמותה מוכרת תבצע, אם נתבקשה לכך על-ידי מדינת החוץ, מעקב אחר קליטת ילד בבית המבקש, ותעביר למדינת החוץ, לפי בקשתה, דיווח על המעקב; העבירה עמותה מוכרת דיווח כאמור למדינת החוץ, תעביר עותק ממנו לרשות המרכזית.

28.ט. אפוטרופוסות

(תיקון התשנ"ו)

(א) עמותה מוכרת שהסכימה למסירת ילד למבקש תהיה אפוטרופוס על הילד ויהיו לה, עד למתן צו אימוץ או עד להחלטה אחרת של בית המשפט, זכויות, חובות וסמכויות כשל הורה.
(ב) עמותה מוכרת תקבע אדם נושא תפקיד בעמותה אשר ימלא בפועל את תפקיד האפוטרופוס כאמור.

28.כ. צו לאימוץ בין-ארצי על-ידי בית משפט

(תיקונים: התשנ"ו, התשנ"ח, התשע"א)

(א) בית משפט רשאי לתת צו לאימוץ של ילד ממדינת חוץ על ידי המבקש לאחר שנוכח כי נתקיימו כל התנאים לענין אימוץ בין-ארצי לפי חוק זה.
(ב) לא יתן בית המשפט צו אימוץ כאמור בסעיף קטן (א) אלא לאחר שקיבל חוות דעת בכתב מהעמותה המוכרת או תסקיר של עובד סוציאלי לפי חוק האימוץ כאמור בסעיף 22.
(ג) בית המשפט רשאי לתת צו אימוץ לפי סעיף זה אף אם המאמץ אינו בן דתו של המאומץ, ובלבד שנוכח כי הדבר אינו פוגע בטובת הילד.

28.כא. אמצעים להגנה על שלום הילד

(תיקונים: התשנ"ו, התשע"א)

(א) ראתה הרשות המרכזית כי המשך סמיכותו של הילד על שולחן המבקש למטרת מתן צו אימוץ אינו לטובת הילד, רשאית היא לקבוע, לאחר התייעצות עם העמותה המוכרת, כי הילד יוצא מהחזקת המבקש ויועבר למקום שייקבע על ידיה; כן רשאית היא לנקוט כל אמצעי זמני אחר הדרוש להגנה על שלום הילד.
(ב) פעלה הרשות המרכזית כאמור בסעיף קטן (א), רשאי עובד סוציאלי לפי חוק האימוץ, לאחר התייעצות עם הרשות המוסמכת של מדינת החוץ, למסור את הילד לאדם אחר בישראל שהסכים לקבלו בכוונה לאמצו.
(ג) לא נתאפשרה מסירתו של הילד לאדם אחר כאמור בסעיף קטן (ב), רשאית הרשות המרכזית, בתיאום עם הרשות המוסמכת של מדינת החוץ, לגרום להחזרתו של הילד לידי הרשות המוסמכת.
(ד) מלאו לילד תשע שנים, או שטרם מלאו לו תשע שנים אך הוא מסוגל להבין בדבר, יתחשבו בית המשפט והרשות המרכזית בדעתו של הילד לפני מתן ההחלטה לפי סעיף זה.
(ה) עמותה מוכרת שהסכימה למסירתו של ילד למבקש למטרת אימוץ בין-ארצי, וננקטה לגבי הילד פעולה כאמור בסעיפים

קטנים (א) עד (ג), תישא בבל ההוצאות הכרוכות בהחזרת הילד למדינת החוץ ובכל ההוצאות האחרות הדרושות לטיפול בילד, הכל לפי כללים שקבע שר העבודה והרווחה.
(ו) פעולה לפי סעיף קטן (א) טעונה אישור מראש של בית המשפט.
(ז) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהסמכויות הנתונות לעובד סוציאלי לפי חוק האימוץ לפי כל חיקוק.

28כב. הכרה בעמותה

(תיקונים: התשנ"ו, התשס"ד)

(א) השרים רשאים להכיר בעמותה כאמור בסעיף 28ג, אם מצאו כי התקיימו לגביה התנאים לפי חוק זה; ורשאים הם לקבל לצורך זה חוות דעת מאת הרשות המרכזית.
(ב) ההכרה תהא לתקופה של שנתיים, ורשאים השרים ליתן את ההכרה לתקופה שקבעו, הקצרה משנתיים, מטעמים שירשמו בהחלטתם; ניתן להאריך תקופה זו, מדי פעם, לתקופה נוספת של עד שנתיים; הודעה על מתן ההכרה תפורסם ברשומות.

28כג. תנאים להכרה בעמותה

(תיקונים: התשנ"ו, התשס"ד)

(א) השרים רשאים להכיר בעמותה לאחר שמצאו כי התקיימו כל אלה:

- (1) לעובדי העמותה הכישרים הדרושים לפעול במומחיות מקצועית נאותה באימוץ בין-ארצי;
 - (2) לעמותה בסיס כלכלי איתן ואמצעים, שיאפשרו לה לפעול בצורה נאותה באימוץ בין-ארצי;
 - (3) העמותה מעסיקה מנהלים ובעלי מקצוע ברמה גבוהה, בעלי ערכים אתיים נאותים ובמספר מספיק לביצוע פעולותיה באימוץ בין-ארצי, ובכלל זה עובדים סוציאליים, שאחד מהם לפחות הוא בעל עשר שנות נסיון בטיפול בילדים או בטיפול משפחתי, עורך דין בעל שבע שנות ותק, מנהל חשבונות ומבקר פנים.
 - (4) חבר העמותה, חבר ההנהלה או עובד העמותה לא הורשע בעבירה שיש עמה קלון או בעבירה על הוראות חוק זה.
 - (5) הגמול או השכר שמשלמת העמותה למנהליה, ולמי שמועסק על ידה או פועל מטעמה, הוא סביר ביחס לעבודה שהם מבצעים או לשירותים שהם נותנים; השרים, באישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, רשאים לקבוע אמות מידה או שיעורים מרביים לשכר ולגמול כאמור.
- (ב) מבלי לגרוע מהוראות פסקאות (1) עד (5) של סעיף קטן (א), רשאי שר העבודה והרווחה לקבוע כי עמותה מוכרת חייבת להעסיק בעלי תפקידים או בעלי מקצועות מסוימים וכן לקבוע את כשירותם וכישריהם.

28כד. תנאים נוספים

(תיקון התשנ"ו)

מצאו השרים שלאור היקף ואופן פעילותה של עמותה מוכרת יש צורך לקבוע תנאים נוספים לפעילותה, רשאים הם לקבוע את התנאים ולהורות כי פעילותה של העמותה המוכרת תותנה בקיום התנאים הנוספים.

28כה. בקשה להכרה

(תיקונים: התשנ"ו, התשס"ד)

(א) בקשה להכרה בעמותה תוגש לשרים בכתב בדרך שיקבעו.
(ב) לבקשה תצורף חוות דעת משפטית בדבר הליכי האימוץ הנהוגים במדינות שבהן מבקשת העמותה לפעול, ויצורפו לה

החוקים הנוגעים בדבר של אותן מדינות, כשהם מתורגמים לעברית באישור נטריון.

(ג) לבקשה יצורף אישור ממדינת החוץ שיסמיך את העמותה המוכרת לפעול באימוץ בין-ארצי באותה המדינה, אם תוכר בישראל, או אישור ממדינת החוץ שלפיו תהא העמותה רשאית לפעול באימוץ בין-ארצי באותה מדינה; אישור כאמור בסעיף קטן זה יצורף כשהוא מתורגם לעברית באישור נטריון.

28כז. פיקוח ומסירת מידע לרשות המרכזית

(תיקון התשנ"ו)

(א) עמותה מוכרת תהא נתונה לפיקוחה של הרשות המרכזית.
(ב) עמותה מוכרת תמסור לרשות המרכזית, על פי דרישתה מעת לעת, מידע ומסמכים מדגמיים הנוגעים למבקש או לילד שנתקבל למטרת אימוץ על ידיו או לפעילות העמותה המוכרת, והכל לצורך מילוי תפקידיה של הרשות המרכזית.
(ג) הרשות המרכזית תהא רשאית למנות מפקח, אשר יהיה מוסמך, בהתקיים חשד סביר להפרת הוראה מהוראות חוק זה הנוגעת לפעילות העמותה המוכרת, או לשם פיקוח על ביצוע הוראות חוק זה, להיכנס למשרדי העמותה המוכרת ולדרוש מידע או מסמכים הנוגעים לענין ממי שהוא סבור שהם מצויים בידי ועל אותו אדם למסרם לו; מסמכים שנתפסו כאמור יוחזרו לעמותה בתוך שלושים ימים מיום תפיסתם.
(ד) ניתן צו לאימוץ הילד ממדינת החוץ בידי המבקש תעביר העמותה המוכרת לרשות המרכזית את המידע שקיבלה ממדינת החוץ על הילד, על הוריו ועל ההיסטוריה הרפואית שלו.

28כז. הפסקת פעילות

(תיקון התשנ"ו)

(א) החליטה עמותה מוכרת להפסיק את פעילותה באימוץ בין-ארצי, תמסור על כך הודעה בכתב לרשות המרכזית שלושה חודשים לפחות לפני המועד שקבעה לסיום פעילותה.
(ב) הפסיקה עמותה מוכרת את פעילותה באימוץ בין ארצי, או בוטלה או הותלתה ההכרה בה, תעביר לרשות המרכזית את כל תיקי המבקשים ותיקי הילדים שנמסרו לאימוץ בין-ארצי ואת כל המסמכים שבידיה הנוגעים לאימוץ הבין-ארצי.
(ג) הודעה על הפסקת פעילותה של עמותה מוכרת לפי סעיף זה תפורסם ברשומות.

28כח. ביטול הכרה או התלייתה

(תיקון התשנ"ו)

(א) השרים רשאים לבטל או להתלות הכרה בעמותה מוכרת, אם מצאו, לאחר קבלת חוות דעתה של הרשות המרכזית והתייעצות עם הועדה המייעצת, ולאחר שניתנה לעמותה המוכרת הזדמנות לטעון טענותיה, כי מן הנכון לעשות כן מטעמים של תקנת הציבור או טובת הילד, או אם מצאו כי -

(1) העמותה המוכרת הפרה הוראה לפי חוק זה;

(2) העמותה המוכרת לא קיימה או חדלה לקיים תנאי שהתנו השרים להכרה בה או לפעילותה באימוץ בין-ארצי;

(3) מנהל או עובד העמותה שהורשע במשפט פלילי בעבירה שיש עמה קלון או בעבירה על הוראות חוק זה.

(ב) הודעה על ביטול ההכרה בעמותה מוכרת או על התלייתה ההכרה בה תפורסם ברשומות.

28כט. סודיות

(תיקון התשנ"ו)

על אף הוראות כל חוק, רשאית עמותה מוכרת למסור מידע בישראל או מחוץ לישראל, ככל שהדבר נחוץ לאימוץ בין-ארצי, ואולם עמותה מוכרת, עובדיה או כל מי שפועל מטעמה לא ימסרו ולא יגלו כל מידע או מסמך, אשר הגיעו אליהם בקשר לפעילותם באימוץ בין-ארצי, אלא למי שמוסמך לקבל את המידע או את המסמך לשם ביצוע תפקידיו לפי הוראות חוק זה.

28ל. הגבלת אימוץ ממדינת חוץ

(תיקון התשנ"ו)

- (א) השרים רשאים לאסור, בצו, אימוץ ממדינת חוץ מסוימת.
(ב) אין לפעול באימוץ בין-ארצי ממדינה זו כל עוד הצו בתוקפו.

28לא. הסכם עם מדינת חוץ

(תיקון התשנ"ו)

לא תחתום עמותה מוכרת על הסכם עם מדינת חוץ, אלא בדבר יישומו של אימוץ בין-ארצי ובאישור השרים בלבד.

28לב. פרסומת

(תיקון התשנ"ו)

לא תפרסם עמותה מוכרת אלא פרסום שהוא מידע ענייני על עיקרי פעילותה, ובלבד שפרסום מידע כאמור לא יפגע בעקרון טובת הילד; השרים רשאים לקבוע כללים לפרסום לפי הוראות סעיף זה.

28לג. תשלומים

(תיקונים: התשנ"ו, התשס"ד)

עמותה מוכרת לא תדרוש ממבקש, לא תגבה ולא תקבל ממנו במישרין או בעקיפין, תשלומים בעבורה או בעבור אחר, בעד פעילותה באימוץ בין-ארצי בארץ ובמדינת החוץ, אלא עבור הוצאות שהוציאה בפועל בפעילותה באימוץ כאמור, ועבור שירותים שקבע שר העבודה והרווחה, הכל בשיעור שלא יעלה על הסכומים המרביים שקבע, ורשאי הוא לקבוע סכומים כאמור במטבע חוץ.

28לד. טיפול בבקשה לאימוץ ללא תמורה

(תיקון התשנ"ו)

עמותה מוכרת תטפל בבקשות לאימוץ בין-ארצי של מבקשים שאין בידם היכולת הכלכלית לשלם לה עבור כל הוצאות האימוץ; השרים, לאחר התייעצות עם הועדה המייעצת, יקבעו את מספר הבקשות שיטופלו לפי סעיף זה ואת הכללים והמבחנים לאישורן.

28לה. אחריות בנזיקין

(תיקון התשנ"ו)

הפרת הוראה מהוראות סעיפים 28ח, 28ט, 28י, 28יד, 28יח, 28כ(ב), 28כז(א) ו-28כט היא עוולה בנזיקין, ופקודת הנזיקין [נוסח חדש], תחול עליה, בכפוף להוראות חוק זה.

28לו. אימוץ בין-ארצי בהתאם לדין הזר

(תיקונים: התשנ"ו, התשס"ד)

(א) נמסר למבקש ילד למטרת אימוץ בין-ארצי לפי הוראות חוק זה, ומדינת החוץ אישרה כי בית המשפט או רשות מינהלית מוסמכת באותה מדינה נתנו פסק דין או צו לאימוץ הילד על ידי המבקש, וכי האימוץ הוא סופי, יהיה דינו של האימוץ כדין אימוץ על פי חוק זה ממועד פסק הדין או הצו האמורים, אם אישרה הרשות המרכזית או קבע בית המשפט כי האימוץ אינו מנוגד לטובת הילד או לתקנת הציבור.

(ב) העמותה המוכרת תעביר את פסק הדין או את הצו כאמור, בצירוף אישורה של מדינת החוץ, לרשם האמור בסעיף 29 לשם רישומו בפנקס האימוצים.

28. כללים והנחיות

(תיקון התשנ"ו)

שר העבודה והרווחה רשאי לקבוע כללים והנחיות מקצועיות שלפיהם תפעל עמותה מוכרת; כללים והנחיות לפי סעיף זה יפורסמו ברשומות.

28.כ. כניסה לישראל

(תיקון התשנ"ו)

לא תותר כניסה לישראל של ילד למטרת אימוץ בין-ארצי, אלא אם כן התקיימו הוראות חוק זה.

28.לט. אימוץ ילד ממדינת חוץ שנמסר לפני תחילתו של חוק זה

(תיקונים: התשנ"ו, התשנ"ח)

(א) נמסר ילד ממדינת חוץ לתושב ישראל למטרת אימוץ לפני תחילתו של חוק זה והילד סמוך על שולחנו, בית המשפט רשאי, לבקשתו, לתת צו לאימוץ הילד על ידיו, אם התמלא אחד מאלה -

(1) ניתן פסק דין או צו לאימוץ הילד בידי מגיש הבקשה, ומדינת החוץ אישרה את תוקפו של הצו או של פסק הדין, וכן כי האימוץ הוא סופי;

(2) מדינת החוץ אישרה אחד מאלה:

(א) הורי הילד נתנו את הסכמתם לאימוץ הילד;

(ב) ניתן לאמץ את הילד אף ללא הסכמת הורים או אחד מהם לפי דיני מדינת החוץ.

(3) הילד שהיה בישראל בביתו של מגיש הבקשה למעלה מחמש שנים לפני תחילתו של חוק זה.

(ב) הוראות סעיף 22 לא יחולו בהליך לפי סעיף זה.

(ג) הוראת סעיף 28(ג) יחולו בהליך לפי סעיף זה.

29. פנקס אימוצים

כל צו-אימוץ, לרבות צו שסעיף 31 חל עליו, וכל ביטול של צו-אימוץ יירשמו בפנקס שינהל בידי רשם שימנה לכך שר המשפטים; פרטי הרישום וצורתו ייקבעו בתקנות.

30. עיון בפנקס

(תיקונים: התשנ"ו, התשע"א)

(א) פנקס האימוצים לא יהיה פתוח לעיון, ואולם רשאי לעיין בו -

(1) היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו;

(2) רושם נישואין או מי שהוא הסמיך לכך, כשהעיון דרוש למילוי תפקידו הרשמי;

(3) עובד סוציאלי ראשי כאמור בסעיף 36(ב).

(ב) לפי בקשת מאומץ שמלאו לו 18 שנים, רשאי עובד סוציאלי לפי חוק האימוץ להתיר לו לעיין בפנקס ברישום המתייחס אליו; סירב העובד הסוציאלי לבקשה, רשאי בית המשפט להתיר את העיון לאחר קבלת תסקיר מעובד סוציאלי לפי חוק האימוץ.

(ג) היה האימוץ בין-ארצי, לא יתיר עובד סוציאלי לפי חוק האימוץ עיון בפנקס אלא לאחר התייעצות עם העמותה המוכרת שטיפלה באימוץ.

31. צווי אימוץ קודמים

מי שאומץ לפי צו של בית משפט או בית דין דתי לפני תחילתו של חוק זה, רואים אותו כאילו אומץ לפי חוק זה.

32. איסור תמורה

(תיקון התשנ"ו)

(א) המציע או נתן, או מבקש או מקבל, תמורה בכסף או בשווה כסף בעד אימוץ או בעד תיווך לאימוץ, שלא ברשות בית משפט, דינו - מאסר שלוש שנים.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) יחולו גם לגבי אימוץ בין-ארצי, למעט תשלומים ששולמו לפי הוראות חוק זה.

33. עונשין

(תיקון התשנ"ו)

(א) המוסר, מקבל או מחזיק ילד למטרת אימוץ בישראל, או למטרת אימוץ בין-ארצי שלא לפי הוראות חוק זה, דינו - מאסר שלוש שנים.

(ב) המפר את הוראות סעיפים 28ח(ב), 28ט, 28י(א) ו-28יג, 28יא, 28יב, 28יג, 28יד, 28יז, 28יח, 28כ(ב) עד 28ד), 28כז(ב), 28כט, 28ל(ב), 28לא, 28לב ו-28לג, דינו - מאסר שנה, או קנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

34. איסור גילוי

(תיקונים: התשנ"ו, התשע"ז, התשע"ח)

(א) המפרסם שלא כדיון, בלי רשות בית משפט, אחד מאלה - דינו מאסר שישה חודשים:

(1) שמו של מאמץ או של מאומץ או כל דבר אחר, העשוי להביא לזיהויים ככאלה, אלא אם כן ניתנה הסכמה

כמפורט להלן;

(א) לעניין פרסום הנוגע למאומץ שהוא בגיר - הסכמתו של המאומץ או המאמץ; ואולם -

(1) היה למאומץ כאמור אח שהוא בגיר שנולד לאותו הורה ביולוגי ואומץ על ידי אותו מאמץ והפרסום

עשוי להביא לזיהויים כילדיו של ההורה הביולוגי, לא ייעשה הפרסום אלא אם כן ניתנה הסכמתו של האח לפרסום;

(2) היה למאומץ כאמור אח שהוא קטין שנולד לאותו הורה ביולוגי ואומץ על ידי אותו מאמץ, לא ייעשה

הפרסום אלא בהתקיים התנאים שבפסקת משנה (ב);

(ב) לעניין פרסום הנוגע למאומץ שהוא קטין - הסכמתו של המאמץ ואם מלאו לקטין תשע שנים - גם

הסכמתו של המאומץ, ובלבד שהפרסום אינו כולל פרטים העשויים להביא לזיהוי של המאומץ כילדו של ההורה הביולוגי;

(2) שמו של הורה ביולוגי או כל דבר אחר, העשוי להביא לזיהויו כמי שמסר ילד לאימוץ או שילדו הוכרז כבר-אימוץ לפי הוראות חוק זה, אלא אם כן המאומץ הוא בגיר וניתנה הסכמתו של ההורה הביולוגי לפרסום, ואם יש בפרסום כדי להביא לזיהויו של המאומץ - גם הסכמתו ויחולו לעניין זה הוראות פסקה (1)(א);

(3) שמו של המועמד להיות מאמץ, של המועמד להיות מאומץ או של הורה ביולוגי, שהוגשה לגביהם בקשה לפי חוק זה, או כל דבר אחר, העשוי להביא לזיהוים;

(4) תוכנם של מסמכים שהוגשו לבית המשפט לצורך דיון לפי חוק זה.

(ב) המגלה, שלא כדיון, בלי רשות בית המשפט את אחד מאלה, דינו - מאסר שישה חודשים:

(1) שמו של הורה ביולוגי או כל דבר אחר, העשוי להביא לזיהויו כמי שמסר ילד לאימוץ או שילדו הוכרז כבר-אימוץ לפי הוראות חוק זה, למעט גילוי שנעשה על ידי המאומץ, המאמץ או ההורה הביולוגי לקרוב משפחה או לידיד קרוב;

(2) שמו של מאומץ או כל דבר אחר, העשוי להביא לזיהויו כילדו של ההורה הביולוגי, למעט גילוי שנעשה על ידי המאומץ או המאמץ לקרוב משפחה או לידיד קרוב;

(3) שמו של המועמד להיות מאמץ, של המועמד להיות מאומץ או של הורה ביולוגי, שהוגשה לגביהם בקשה לפי חוק זה, או כל דבר אחר, העשוי להביא לזיהוים, למעט גילוי שנעשה על ידי אחד מהם לקרוב משפחה או לידיד קרוב;

(4) תוכנם של מסמכים שהוגשו לבית המשפט לצורך דיון לפי חוק זה.

(ב1) בית המשפט רשאי להתיר פרסום או גילוי של פרטים האסורים בפרסום או בגילוי לפי סעיף זה, וכן רשאי הוא לאסור פרסום שהותר כאמור בסעיף קטן (א) אם ראה כי קיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת ומטעמים שיירשמו, ואם היה המאומץ קטין - אם ראה כי הדבר יהיה לטובתו.

(2) ² (1) על אף האמור בסעיף קטן (ב), עובד סוציאלי ראשי כאמור בסעיף 36(ב) רשאי להודיע לקרוב של יהודי בן למשפחה יוצאת תימן, המזרח או הבלקן שנטען כי אומץ בין השנים 1948 ו-1954, אם יש לגביו רישום בפנקס האימוצים, בתוך 30 ימים מהיום שקרוב כאמור הגיש לו את הבקשה למידע, ורשאי הוא, בהחלטה מנומקת בכתב, לשקול מתן הודעה כאמור גם לגבי מי שנטען כי אומץ לאחר 1954.

(2) מצא העובד הסוציאלי הראשי רישום כאמור בפסקה (1), יודיע על כך ליועץ המשפטי לממשלה או לנציגו, שיפנה אל בית המשפט בבקשה לקיים דיון לפי סעיף קטן (ב1).

(3) אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מהוראות סעיף קטן (ב1).

(4) בסעיף קטן זה -

"קרוב" - ילד, הורה, אח או אחות, ובהעדר אחד מאלה - ילד של אח או אחות;

"המזרח והבלקן" - מרוקו, אלג'יריה, תוניסיה, לוב, מצרים, עיראק, איראן, סוריה, לבנון, בולגריה, יוון, מקדוניה, טורקיה, אפגניסטן, אוזבקיסטן.

(ג) לעניין סעיפים קטנים (א) ו-(ב) אין נפקא מינה אם המאמץ או המאומץ כבר גילו או פרסמו בעבר פרט מהפרטים שגילויים או פרסומם אסור בהתאם להוראות אותם סעיפים קטנים, או שהסכימו בעבר לגילוי או לפרסום כאמור.

(ד) הוראות סעיף זה יחולו גם לענין אימוץ בין-ארצי.

(ה) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 70 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984.

(ו) בסעיף זה -

"דבר העשוי להביא לזיהויו", של אדם - בין על ידי כלל הציבור ובין על ידי סביבתו הקרובה;

"הורה ביולוגי" - מי שמסר את ילדו לאימוץ או שילדו הוכרז כבר-אימוץ לפי הוראות חוק זה;

"מאומץ" - למעט מועמד להיות מאומץ;

35. פרשנות

(תיקון התשנ"ו)

חיקוק ומסמך שמדובר בהם בילדו של אדם - גם ילד שאומץ במשמע; חיקוק ומסמך שמדובר בו בהורוהו של אדם - מאמצו במשמע; והוא כשאין כוונה אחרת מפורשת או משתמעת; סעיף זה לא יחול אלא על חיקוק ומסמך שניתנו אחרי כ"ו באב התש"ך (19 באוגוסט 1960).

36. ביצוע, תקנות ומינוי עובדים סוציאליים לפי חוק האימוץ

[תיקונים: התשנ"ו (מס' 2), התשע"א]

(א) שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי, בהתייעצות עם שר העבודה והרווחה, להתקין תקנות לביצועו, לרבות תקנות להבטחת סודיותם של עניני אימוץ. תקנות שענינן אימוץ בין-ארצי טעונות אישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת.

(ב) שר הרווחה והשירותים החברתיים ימנה עובד סוציאלי ראשי וכן עובדים סוציאליים לעניין חוק זה, שיפעלו לפי הנחיותיו של העובד הסוציאלי הראשי, בדרך כלל או לעניין מסוים; חלק עובד סוציאלי על ההנחיות בעניין מסוים, ישוב העובד הסוציאלי הראשי ויכריע בדבר לאחר שקיים התייעצות בעניין זה עם העובד הסוציאלי ועם גופים אחרים שמצא לנכון.

36א. ועדת ערר

(תיקונים: התשנ"ו, התשע"א, התשע"ו)

(א) מי שרואה עצמו נפגע מהחלטה של עובד סוציאלי לפי חוק האימוץ בקשר לקביעת כשירותו להיות מאמץ או מהחלטה של עמותה מוכרת בדבר כשירותו לאמץ ילד באימוץ בין-ארצי או מהחלטת הממונה על רישוי אומנה לפי חוק אומנה לילדים, התשע"ו-2016, לעניין מתן רישיון אומנה, חידושו, ביטולו, התלייתו או סיוגו, או לעניין הגבלת סמכויותיו של אומן בהסכם, רשאי לערור על ההחלטה לפני ועדת ערר של חמישה, שימנה שר העבודה והרווחה בהתייעצות עם שר המשפטים.

(ב) החברים בוועדת הערר יהיו שופט בית משפט לעניני משפחה, והוא יהיה היושב ראש, שני עובדים סוציאליים, פסיכולוג קליני ופסיכיאטר מומחה, ובלבד שלפחות שניים מהם לא יהיו עובדי המדינה.

(ג) החלטה של ועדת ערר אינה ניתנת לערעור עוד.

37. ביטול

חוק אימוץ ילדים, התש"ך-1960 - בטל.

38. תיקון חוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות

בסעיף 13א לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ב-1962, בסעיף קטן (ג), בסופו יבוא "או של אדם שהקטין היה סמוך על שלחנו, מתוך כוונה לאמצו, בשנה שקדמה להגשת הבקשה להמרת הדת, ובתנאי שבית המשפט שוכנע כי ההמרה דרושה לשם אימוצו של הקטין בידי אותו אדם לפי חוק אימוץ ילדים, התשמ"א-1981".

39. הוראות מעבר

מי שנתמלאו לגביו התנאים לאימוץ ובקשה בענינו תלויה ועומדת בבית משפט ערב פרסומו של חוק זה, רשאי בית המשפט לתת צו או אכרזה אף בסטייה מהוראותיו.

מנחם בגין

משה נסים

ראש הממשלה

שר המשפטים

יצחק נבון

נשיא המדינה

[1].ס"ח 1028, התשמ"א (28.5.1981), עמ' 293.

תיקונים: ס"ח 1537, התשנ"ה (7.8.1995), עמ' 399;

ס"ח 1593, התשנ"ו (12.5.1996), עמ' 354 [ראה הוראות תחולה ומעבר בסעיף 11 לחוק המתקן, בתיקון

התשנ"ו (מס' 2), ובתיקונים התשנ"ח והתשנ"ח (מס' 2)];

ס"ח 1599, התשנ"ו (21.8.1996), עמ' 378 [התשנ"ו (מס' 2)];

ס"ח 1641, התשנ"ח (9.12.1997), עמ' 20 (ת"ט בס"ח 1678, התשנ"ח, עמ' 296);

ס"ח 1678, התשנ"ח (29.7.1998), עמ' 295 [התשנ"ח (מס' 2)];

ס"ח 1949, התשס"ד (11.7.2004), עמ' 445. הצ"ח - ממשלה 49, התשס"ג, עמ' 593;

ס"ח 1951, התשס"ד (22.7.2004), עמ' 476 [התשס"ד (מס' 2)]. הצ"ח - כנסת 36, התשס"ד, עמ' 43;

ס"ח 2264, התשע"א (9.12.2010), עמ' 81. הצ"ח - ממשלה 507, התש"ע, עמ' 1058;

ס"ח 2268, התשע"א (23.12.2010), עמ' 110 [התשע"א (מס' 2)]. הצ"ח - כנסת 268, התשס"ט, עמ' 68

(ת"ט בס"ח 2275, התשע"א, עמ' 300);

ס"ח 2534, התשע"ו (3.6.2016), עמ' 611. הצ"ח - כנסת 586, התשע"ה, עמ' 38;

ס"ח 2606, התשע"ז (27.2.2017), עמ' 428. הצ"ח - כנסת 671, התשע"ז, עמ' 36;

ס"ח 2731, התשע"ח (12.7.2018), עמ' 743. הצ"ח - כנסת 788, התשע"ח, עמ' 203.

[2].ס"ק 34(ב) ייקרא כחלק מהסעיף בתקופה של 5 שנים מיום 12.7.2018.

//